

Въпроси, отправени до Съда

Има ли Съюзът необходимата компетентност да подпише и сключи сам Споразумението за свободна търговия със Сингапур?
По-специално:

- Кои разпоредби от споразумението попадат в изключителната компетентност на Съюза?
- Кои разпоредби от споразумението попадат в споделената компетентност? и
- има ли разпоредби, които попадат в изключителната компетентност на държавите членки?

**Преюдициално запитване от *Verwaltungsgerichtshof* (Австрия), постъпило на 10 юли 2015 г. —
*Stadt Wiener Neustadt***

(Дело C-348/15)

(2015/C 363/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в ревизионното производство: *Stadt Wiener Neustadt*

Заинтересована страна: *A.S.A. Abfall Service AG*

Ответник: *Niederösterreichische Landesregierung*

Преюдициален въпрос

В противоречие ли е с правото на Съюза, по-специално с Директива 2011/92/ЕС⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, по-специално с член 1, параграф 4, респ. с Директива 85/337/ЕИО⁽²⁾ на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, по-специално член 1 параграф 5 от нея, национална правна разпоредба, според която проекти — които са подлежали на задължително извършване на [оценка на въздействието върху околната среда (наричана по-нататък „ОВОС“)], но нямат разрешение по националния *Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz* (Закон за извършване на оценка на въздействието върху околната среда, наричан по-нататък „UVP-G 2000“), а само разрешения по закони, уреждащи отделни материи (например *Abfallwirtschaftsgesetz* (Закон за управлението на отпадъците), които разрешения вече не са могли да бъдат отменени на 19 август 2009 г. (датата на влизането в сила на *UVP-G-Novelle 2009* (изменение на закона за ОВОС от 2009 г.) поради изтичане на предвиден в националното право (член 3, параграф 6 от *UVP-G 2000*) тригодишен срок — се считат за разрешени съгласно *UVP-G 2000*, или пък такава разпоредба съответства на установените в правото на Съюза принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания?

⁽¹⁾ ОВ L 26, 28.1.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L, 175, стр. 40.

**Преюдициално запитване от *Bundesfinanzhof* (Германия), постъпило на 23 юли 2015 г. —
*Landkreis Potsdam-Mittelmark/Finanzamt Brandenburg***

(Дело C-400/15)

(2015/C 363/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Ответник: Finanzamt Brandenburg

Преюдициален въпрос

Член 15, параграф 1, второ изречение от Umsatzsteuergesetz (Закон за данъка върху оборота) предвижда, че доставката, вносът или вътреобщностното придобиване на стока, която се използва под 10 % от общото ѝ използване за целите на предприятието, не се считат извършени за целите на предприятието, и поради това изключва приспадането на данъка върху добавената стойност по отношение на разхода за тази стока.

Тази разпоредба е приета на основание член 1 от Решение 2004/817/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 19 ноември 2004 година, с което на Федерална република Германия се разрешава, чрез дерогация от член 17, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, да изключи възможността за приспадане на данъка върху добавената стойност от разходите за стоки и услуги, които се използват над 90 % от общото им използване за лични нужди на данъчнозадълженото лице или на неговия персонал или по-общо — за нужди, различни от икономическата дейност на предприятието.

Прилага ли се това разрешение, предвид текста му, единствено по отношение на случаите, уредени в член 6, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО за хармонизиране на правните разпоредби на държавите членки относно данъците върху оборота (съответно член 26 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност), или то се прилага и по отношение на всички случаи, в които стока или услуга се използва само отчасти за целите на предприятието?

⁽¹⁾ ОВ. L 357, стр. 33.

**Преюдициално запитване от Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Австрия) постъпило на
29 юли 2015 г. — Wolfgang Schmidt/Christiane Schmidt**

(Дело С-417/15)

(2015/С 363/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wolfgang Schmidt

Ответник: Christiane Schmidt

Преюдициален въпрос

Попада ли производството за унищожаване на договор за дарение на основание недееспособност на дарителя и за вписване на заличаването на правото на собственост на надареното лице в приложното поле на разпоредбата на член 24, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година ⁽¹⁾, който предвижда изключителна компетентност по дела с предмет вещни права върху недвижим имот?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, стр. 1).